

dræbte, blev dræbt i forbindelse med spirituskørsel. Vi ved selvfølgelig alle sammen, at selv om spirituskørsel er et problem, som de to partier tager fat på i dette beslutningsforslag, er det heldigvis ikke sådan, at en femtedel af alle danske bilister kører spritkørsel. Men det fortæller, at de, der kører i spirituspåvirket tilstand, udgør en markant større risiko i trafikken end dem, der ikke gør det.

Og det er netop det, som er baggrunden for forslaget. Hele formålet med dette forslag har været at pege på nogle metoder, som efter de to partiers mening klart kan medføre, at der vil blive reddet flere menneskeliv, altså blive dræbt og kvæstet færre.

Der er kommet en række andre forslag, ideer og tanker, som vil trække i den samme retning, i hvert fald ifølge dem, der har nævnt dem. Det er også udmærket. Lad os få dem på bordet, lad os drøfte dem forskellige steder og tage stilling til dem. Vi afviser ikke nogen af dem på forhånd, selv om vi ikke kan give tilslutning til dem alle sammen, men vi vil i hvert fald se på dem, hvis de fremlægges.

Justitsministeren bad om en tilbagemelding på tanken om at anmode Rigsadvokaten om at lade egnede sager prøve ved Højesteret. Her kan jeg sige på både Venstres og De Konservatives vegne, at det er vi meget interesserede i, og det kan vi fuldt ud bakke op. Men det skal selvfølgelig heller ikke være nogen hemmelighed, at vi også gerne så, at vi selv her og nu – som forslaget også lægger op til – sagde, at vi finder, at det nuværende straffniveau er for lavt. Justitsministeren beskrev, at i tilfælde af trafikdrab som følge af spritkørsel og under skærpene omstændigheder var det et sted mellem 6 måneder og op til lidt over 1 år. Det synes vi generelt er for lavt. Men hvis vi ikke kan få vort forslag igennem – og det fornemmer jeg at der ikke er flertal for – tager vi foreløbig positivt imod justitsministerens fremstrakte hånd.

Jeg forstod også på Socialdemokratiets ordfører, hr. Holger Graversen, at det var et vink med en vognstang. Det var ikke hr. Holger Graversens udtryk, men det var noget i den retning. Når man ønsker, at Højesteret skal se på de sager, er det vel, fordi der hos hr. Holger Graversen og Socialdemokratiet er en følelse af, at det måske ikke er det rigtige straffniveau, man har fundet. Hvis det er rigtigt forstået, er vi i hvert fald helt enige her.

Justitsministeren sagde om beslutningsforslagets anden del, der angår spørgsmålet om vare-

tægtsfængsling, at det var ministeren imod. Ministeren sagde, at det ikke skal afhænge af tilfældige uagtsomme handlinger, om man bliver varetægtsfængslet, og det er vel her, den store forskel ligger. Partierne bag forslaget mener ikke, det er en tilfældig og uagtsom handling, hvis man kører bil med en stor spirituspromille i blodet, og det er heller ikke tilfældigt og uagtsomt, hvis man i den forbindelse kommer til at slå andre mennesker ihjel eller kvæste dem alvorligt. Det er i hvert fald ikke uagtsomt på den måde, man normalt forstår; man ved nemlig godt, at der er en langt, langt større risiko for, at man bliver indblandet i et uheld og kan komme til kvæste sig selv eller andre.

Jeg kan ikke lade være med at spørge det flertal af ordførere, som ikke vil være med til at indføre denne regel om varetægtsfængsling, om man virkelig finder, det er rigtigt. Lad os tage nogle helt konkrete eksempler. Odensesagen har været nævnt, og her blev der ikke varetægtsfængslet, selv om det var to mennesker plus et ufødt barn, der blev slået ihjel. Og hvad med den unge mand på toppen af Valby Bakke i august måned? Han stjal en taxa, han var også meget beruset, og han kørte med 100 km/t ind i en 42-årig mor og hendes 12-årige søn, som begge blev dræbt på stedet. Mener man virkelig – og det gør man jo, når man siger, man ikke vil være med til varetægtsfængsling – at det er o.k. og i overensstemmelse med normal sund fornuft, at han er på fri fod mindre end et døgn efter, at han har gjort dette? Det var han jo, og det var muligt efter de gældende regler.

Når vi ønsker at have muligheden for at varetægtsfængsle, hvis domstolen finder, det er rigtigt, har det i hvert fald tre årsager. For det første er det et klart signal til andre, der sidder i den situation, hr. Søren Søndergaard beskrev, og overvejer: Skal vi tage bilen, eller skal vi ikke tage bilen? De ved, at hvis de gør det og kommer galt af sted, bliver de altså varetægtsfængslet og får en langt alvorligere straf. Det er et godt signal.

For det andet betyder det også noget for de pårørende. De pårørende vil føle, at samfundet tager deres frygtelige situation alvorligt. Hver gang der sker et af disse tragiske drab, kan vi se, at de faktisk føler sig svigtet af samfundet. De føler sig svigtet af politikerne, og de føler sig svigtet af dommerne, selv om der ikke er nogen grund til at bebrejde dommerne noget, for de dømmer efter de regler, vi har lavet herinde. Men de pårørende føler sig svigtet af samfun-